

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 17 / CE / 7.04.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CE\17CE\

Fitxer 17CE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 519

Comissió d'Esports

Sessió 17, dimarts 7 d'abril de 2026

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

Sessió 17 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a ****. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Mario García Gómez](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Guillem Mateo Sellas](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmases i Thió](#), [Anna Erra i Solà](#), [Montse Ortiz i Martí](#) i [Isaac Padrós i Suarez](#), pel G. P. de Junts; [Oriol López Mayolas](#), [Marta Vilalta i Torres](#) i [Jordi Viñas i Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de Ramon Porta, president del Club Patí Vila-Sana, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre el projecte del club i sobre les

dificultats de l'hoquei femení (tram. 356-01521/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Korfball davant la Comissió d'Esports per a informar sobre la trajectòria i els projectes de la Federació i els reptes que té davant la situació econòmica que pateix (tram. 357-00725/15).

3. Proposta de resolució sobre la disputa de partits oficials de la selecció espanyola de futbol en la fase classificatòria del Mundial de 2026 (tram. 250-00666/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 266, 68).

4. Proposta de resolució sobre la participació d'equips israelians al Tour de França (tram. 250-00745/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 16).

5. Proposta de resolució sobre l'exclusió de l'Estat d'Israel en esdeveniments esportius (tram. 250-00746/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 17).

6. Proposta de resolució sobre el garantiment del model esportiu català (tram. 250-00876/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 357, 25).

El president

Bona tarda a totes i a tots. Comencem la sessió d'aquesta Comissió d'Esports avui dimarts 7 d'abril. En primer lloc, hi ha alguna substitució per part dels grups? Grup Socialista?

José Ignacio Aparicio Ciria

Tenim aquí el company Jordi Riba en lloc de la Ivana, però fins que arribi la Ivana.

El president

D'acord, no hi ha cap substitució més. Ha excusat la seva presència la diputada del Grup Mixt. I per tant, començaríem amb l'ordre del dia. Us proposo també de fer debat conjunt de les propostes 4 i 5, encara que es pugui fer votació separada, si ho demaneu, però de fer el debat conjunt.

Sol·licitud de compareixença de Ramon Porta, president del Club Patí Vila-Sana, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre el projecte del club i sobre les dificultats de l'hoquei femení

356-01521/15

Comencem el punt número 1, que és la sol·licitud de compareixença d'en Ramon Porta, president del Club Patí Vila-Sana, davant d'aquesta comissió, per informar sobre el projecte del club i sobre les dificultats de l'hoquei femení.

Vots a favor de la compareixença?

Per unanimitat de tots els grups, queda aprovada.

Compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Korfball davant la Comissió d'Esports per a informar sobre la trajectòria i els projectes de la Federació i els reptes que té davant la situació econòmica que pateix

357-00725/15

I ara passem al punt número 2, que és la compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Korfball davant d'aquesta comissió, per informar sobre la trajectòria i els projectes de la federació i els reptes que té davant la situació econòmica que pateix. Suspenem per trenta segons per anar a buscar els compareixents.

(Pausa llarga.)

El president

Molt bé, faríem ara el punt número 2, que és aquesta compareixença de la representació de la Federació Catalana de Korfball. Teniu la paraula per un temps de quinze minuts.

Kira Menén Balagueró (presidenta de la Federació Catalana de Korfball)

Gràcies. Primer de tot, donar-vos les gràcies per l'oportunitat de comparèixer davant d'aquesta comissió. És un honor per a mi com a presidenta de la Federació Catalana de Korfball i pels meus companys i per tota la comunitat korfbalera que tingueu la possibilitat de sentir-nos i d'escoltar-nos.

Primer de tot, us vull ensenyar unes claus, i aquestes claus tenen un misteri que espero que puguem resoldre avui amb la nostra compareixença. Hem vingut a parlar-nos també del korfball. El korfball és un esport minoritari català i internacional, però no només parlarem d'un esport, sinó d'un model, d'una manera moderna, justa i igualitària d'entendre l'educació i l'activitat física. Un model de valors i principis que també volem per a la nostra societat. El korfball és un esport nascut als Països Baixos, a inicis del segle XX, amb una idea revolucionària que encara avui el fa únic. És un esport mixt i paritari. Homes i dones juguen junts dins el mateix equip, amb la mateixa responsabilitat i el mateix protagonisme. Mateix nombre de dones i homes a la pista.

No hi ha categories separades. No hi ha rols subordinats. Tothom és imprescindible. Sense dones no existiria el korfball i sense els homes no existiria el korfball. El korfball elimina estereotips, trenca dinàmiques de desigualtat i educa la cooperació real entre gèneres. No es tracta de competir uns contra altres, sinó de construir conjuntament. És, a més, un esport col·laboratiu. El reglament està dissenyat perquè cap jugador o jugadora pugui monopolitzar el joc. No es pot avançar botant la pilota, no es pot desplaçar amb la pilota a les mans, sinó que l'únic que es pot fer és passar-la. Això obliga a treballar en equip, a confiar en els altres, a compartir responsabilitats i a prendre decisions col·lectives. El talent individual suma, però mai substitueix el col·lectiu.

És un esport que dona un màxim valor al joc net. El respecte a l'adversari, als àrbitres i a les normes no és només una obligació, sinó una part intrínseca del joc. El korfball

promou el diàleg i l'esperit esportiu per damunt del resultat. En un moment en què sovint veiem conductes antiesportives en altres disciplines, el korfbal ofereix un referent diferent. A Catalunya aquests valors han trobat un terreny fèrtil, no podia ser d'altre. El korfbal, un esport modern, un esport de futur encara avui, arriba a casa nostra a principis dels anys vuitanta per arreglar i créixer, primer en l'àmbit educatiu i amb el pas dels anys consolidant una estructura esportiva pròpia amb clubs arreu del territori i una lliga catalana que dóna continuïtat competitiva als equips i permet el desenvolupament dels i les esportistes.

Aquesta lliga és el reflex d'un projecte sòlid construït amb esforç i compromís. Cal destacar que encara avui manté una forta presència a escoles i instituts i aquesta base pedagògica ha estat i és la clau per al seu creixement. Podem dir amb orgull que el korfbal s'ha convertit en un esport genuïnament català, mentre que a la resta de l'Estat la seva pràctica és testimonial, Catalunya ha desenvolupat una identitat pròpia i reconeguda internacionalment. Aquest reconeixement ve avalat per la Federació Internacional de Korfbal, que permet que les seleccions catalanes oficialment competeixin en campionats internacionals en ple dret des de l'any 2005.

Això significa que el korfbal català porta el nom de Catalunya arreu del món juntament amb el nostre himne, la nostra llengua i la nostra cultura. Som un esport que projecta país i que construeix societat, una societat més igualitària, més respectuosa i més cohesionada. I una dada important, dins del rànquing mundial ocupem el cinquè lloc. Tanmateix, el creixement i la consolidació del korfbal no poden dependre només de l'esforç del voluntariat i de les entitats, com per exemple de la UFE, que en els moments complicats ha estat allà per donar-nos la mà i en alguna ocasió fins i tot el braç sencer.

Ens trobem des de fa un temps en un moment molt difícil i en el que necessitem ara, però el que necessitem ara, per sobre de tot, és la complicitat i el suport del Govern català. Un govern que vint-i-set anys enrere va creure en el nostre esport i va facilitar la nostra primera participació en una competició internacional a Austràlia. Ara necessitem el seu recolzament per a la nostra supervivència. D'aquí les claus, les claus de la nostra federació que, o bé les deixem a la taula del conseller i pleguem,

o les tornem a la butxaca per continuar amb la meravellosa tasca de fer créixer el korfbal arreu de Catalunya.

La Federació Catalana de Korfbal es troba en una situació econòmica crítica que amenaça greument la seva continuïtat. La seva supervivència depèn de l'obtenció urgent d'un finançament particular. Sense aquesta solució s'albira un escenari especialment greu per a un esport que simbolitza, millor que cap altre, els valors d'una societat democràtica, equitativa i inclusiva, que aspira a ser la societat catalana. Preservar el korfbal és defensar una educació transformadora, una pràctica esportiva lliure d'estereotips i una Catalunya compromesa amb la igualtat de gènere i la seva projecció com a país a l'exterior. El korfbal necessita el recolzament dels seus governants i rebre el reconeixement que es mereix dins l'esport català.

Demanem –i ara em dirigeixo directament al Grup Socialista–, una implicació ferma i decidida. Necessitem recursos, suport estructural i mesures concretes que permetin garantir la continuïtat i el creixement del nostre esport. No en tenim prou amb la bona voluntat ni amb promeses a l'aire. Necessitem solucions reals, concretes i efectives. Fa més de deu mesos que esperem. I quants més creieu que podrem sobreviure en aquesta situació?

Invertir en korfbal és invertir en valors. És apostar per la igualtat real entre homes i dones. És fomentar el treball en equip, el respecte i el joc net. I és reforçar el paper de l'esport com a eina educativa i transformadora. El korfbal és petit en dimensió però immens en tot allò que aporta. Us demanem el vostre suport per no desaparèixer i ocupar el lloc que ens mereixem dins l'elit de l'esport català.

Moltes gràcies.

Luis Rosa Blanco (director esportiu de la Federació Catalana de Korfbal)

Molt bé. Bon dia, diputades, president, diputats. Bé, ja he explicat una miqueta la presidenta. Jo volia posar una miqueta en context què som, què fem, ràpidament i sintetitzar-ho al màxim? La característica principal és fer créixer el nostre esport, com ha dit la presidenta, mixt, paritari i sense contacte i creiem que plenament alineat amb els valors que el país vol promoure. La nostra activitat s'articula com

qualsevol altra federació esportiva en tres grans àrees, que són la competició, les seleccions catalanes i la promoció i la base.

A nivell de competició, quatre dades molt ràpidament. El nostre model competitiu té tres objectius principals, la qualitat esportiva, el creixement territorial i la igualtat real. Actualment comptem amb deu clubs federats arreu del país, que són el motor de tota l'activitat competitiva de la nostra federació. Organitzem tres competicions sèniors federades durant la temporada, la Lliga Nacional, la Copa Catalana i la Supercopa Catalana. La Lliga Nacional és la nostra competició de referència i té un impacte directe, ja que els tres primers classificats de la nostra lliga poden competir i representar el korfbal català a nivell internacional a les competicions europees de clubs.

També gestionem les categories de base, com no, i formacions amb protocols de coeducació i igualtat, perquè el korfbal és l'únic esport on homes i dones competeixen junts en igualtat de condicions. Estem treballant àmpliament per la presència territorial, especialment a les zones on l'oferta esportiva és més limitada, i tot això ho fem amb recursos molt ajustats, però amb una eficiència reconeguda pels clubs i per les institucions. El missatge clau d'aquest bloc seria que el korfbal català disposa d'un sistema competitiu sòlid, eficient i alineat amb els valors d'igualtat i coeducació i és capaç de projectar Catalunya a Europa a través dels seus clubs.

A nivell de seleccions catalanes, molt ràpidament, són un dels motors principals del nostre projecte esportiu. Catalunya s'ha consolidat, com ha dit la presidenta, entre les millors seleccions del món, amb totes les dificultats que això té a nivell de recursos i de població, perquè al final som la federació que competeix a nivell internacional més petita de totes les que hi ha dintre de la federació internacional. Avui dia som cinquenes del rànquing mundial.

I una miqueta de resum de les últimes competicions que hem portat. La quarta posició que vam tenir el 2024 al Mundial Absolut, la desena posició a l'últim Mundial, que ara tindrem l'any que ve el proper Mundial. La selecció sub-21 va aconseguir l'estiu passat la medalla de bronze a l'Europeu i això la va fer classificar-se pel Mundial sub-21, que participarem a Malàisia el proper agost.

I una de les apostes principals és poder organitzar al nostre país algunes d'aquestes competicions internacionals i el missatge clau d'aquest bloc seria que les seleccions catalanes són un actiu estratègic de país, excel·lència esportiva, projecció internacional i un model de valors...

Fitxer 2

que inspira tota la nostra base i a Catalunya tenim la possibilitat i l'experiència per aspirar a organitzar els Mundials Absoluts de Korfball.

I l'últim bloc, la promoció i la formació de base que, com no, ha de ser el bloc principal i el que ens carrega més de feina dintre de la nostra federació. I la promoció és el cor del nostre projecte i és on el korfball desplega tot el seu potencial educatiu i social. Cada curs arribem a trenta-tres mil alumnes en horari lectiu que practiquen el nostre esport. El Programa KINS, que és Korfball Instituts, amb més de quinze anys d'història mou més de vuit mil participants, i els plans de promoció amb els consells esportius i altres òrgans que treballem arriben a més de vint mil alumnes cada curs. Són la porta d'entrada del nostre esport, que no deixa de ser el més important a les escoles.

També tenim la Lliga Kids Jocs Esportius a les escoles de Catalunya, juntament amb els consells esportius. I sí que és cert que vam tenir una davallada molt important amb el covid de més del vuitanta per cent dels practicants més joves que vam perdre i estem en vies de poder recuperar els números que teníem abans de la pandèmia.

El missatge clau seria que el korfball a dia d'avui és una de les activitats educatives amb més impacte real a Catalunya, amb més de trenta-tres mil alumnes, vuit mil participants als KINS, vint mil infants, i bé, que és tornar a repetir i reiterar que sobretot ho fem amb un esport que és únic al món, mixte, paritari i sense contacte i no ens cansarem de repetir-ho.

Sí que volia fer una petició final molt ràpidament de cada una de les tres àrees. La competició, demanem un suport estable per garantir la continuïtat de l'expansió territorial de les nostres competicions. A nivell de seleccions demanem suport institucional per presentar candidatures de futurs esdeveniments al nostre país i

demanem un increment estructural dels recursos destinats a la promoció escolar, que per nosaltres és vital, perquè el korfbal és una eina educativa de país.

La Federació Catalana de Korfbal és un projecte petit però estratègic, i amb el vostre suport esperem continuar, créixer i situar Catalunya al rànquing mundial.

Gràcies.

Jacob Serra i Carrera (gerent de la Federació Catalana de Korfbal)

Moltes gràcies al president, a diputades i a diputats i als meus companys, la presidenta i el director esportiu. Bàsicament una mica és, amb el fil que us ha comentat la presidenta, la situació és molt crítica. Nosaltres ara mateix tenim una necessitat urgent, molt urgent, de cent cinquanta-mil euros. Començaré així i acabaré així, perquè és la nostra necessitat. Faré un resum molt ràpid amb el temps que veig que em queda per fer entendre una mica com hem arribat a aquesta situació.

Tots sou de la Comissió d'Esports, per tant entenc que tots sabeu com funciona el tema de la justificació de les subvencions, que comença a l'octubre, acaba al setembre i aleshores tens un pla d'actuació que tu lliures a nivell de federació, s'envia una sol·licitud de subvenció, nosaltres la lliurem, un cop tenim la concessió de la sol·licitud de la subvenció amb això esperem que ens arribi el vuitanta per cent de la bestreta i un cop tu justifiques tota la subvenció al cent per cent, aleshores et donen el vint per cent restant.

La temporada 2018-19 hi va haver problemes econòmics, no es van rebre els diners dins d'aquest termini i nosaltres, com a federació petita que som, no vam tenir la capacitat financera de poder justificar aquells diners. És a dir, dins del termini nosaltres paguem factures, fem activitats, però dins d'aquell termini nosaltres no teníem diners, per tant no teníem la capacitat d'aconseguir aquells diners. Què va provocar això? Que els rebuts de pagament estaven fora de termini i, per tant, no estava ben resolta. Això va tenir dues parts negatives. Una, que entra un procediment intern a nivell d'Administració de les pròpia Secretaria General de l'Esport, que tindrà un recorregut.

I el segon és que nosaltres aquell any vivim amb el vuitanta per cent de la subvenció. Provoca que el següent any ens passi exactament el mateix, per tant tenim dues revocacions de dues temporades diferents, 2018-19, 2019-2020, amb la mateixa situació. Això té una parada tècnica que perjudica a nivell econòmic nostre, perquè entra el covid, el covid queda com un temps mort dins de la pròpia federació i comencem a intentar regularitzar un cop postcovid, intentem regularitzar aquesta situació a nivell financer, amb l'ajut de la UFEC, segueix congelada la solució de la situació de les dues revocacions i el 2024 se'ns comunica que les dues revocacions se'n van directament a Hisenda Catalana.

En el moment que van a Hisenda Catalana nosaltres ja no podem defensar o al·legar o justificar que ho tenien ben fet, que havien fet l'activitat, que tot estava correcte, ja no hi havia res a fer, perquè si tu no demostres que has pagat a la Hisenda Catalana, tu deixes de cobrar els endarreriments o la subvenció d'enguany. Per tant, vam treure aquest apartat, és a dir, el vam treure en un racó i vam dir anem a buscar solucions, anem a buscar qui ens pot finançar aquests diners per poder estar nets de la Hisenda Catalana i poder seguir rebent les subvencions i ja buscarem la manera de reparar-ho.

Vam parlar, evidentment, amb totes les entitats financeres, amb tothom, tothom ens va dir que no. Amb l'Institut Català de Finances vam demanar ajuda, van dir que mentre hi hagués un deute amb la hisenda pública, ells no ens podien ajudar, però un cop solucionat això, buscaríem vies de solució. Vam buscar la UFEC, vam demanar si ens podien fer aquest préstec pont, ens deixen aquests 240.000 euros, desbloquegem el problema amb la Hisenda Catalana, per tant, la Secretaria General de l'Esport obre les portes i diu, d'acord, us donem la subvenció pendent més la subvenció d'enguany i amb això nosaltres retornem els diners a la UFEC.

Però jo els vaig dir, escolta'm, quan això succeeixi seguirem tenint un problema, una pedra a la sabata, que és com recuperem l'estabilitat de la federació d'aquests dos-cents quaranta mil euros provocats pel 2018-19, que en realitat eren cent setanta-cinc mil, però els interessos pugen fins a dos-cents quaranta. L'únic que hem estat capaços, la federació, gràcies a la gestió de supervivència dels últims sis anys, de

la bona feina, hem pogut reduir aquests dos-cents quaranta mil euros a cent cinquanta mil.

Aquesta és la nostra tasca econòmica que hem pogut fer, però arriba un moment que aquests diners s'han de retornar a dia d'avui, si no tornem aquests diners nosaltres no podem tirar endavant i no podem seguir les nostres polítiques econòmiques i d'activitat. Per tant, el que demano aquí simplement és que ens ajudeu, no a donar diners, sinó a finançar cent cinquanta mil euros per poder nosaltres tirar endavant i poder seguir la nostra política econòmica i esportiva.

Moltes gràcies.

El president

Passem doncs a les intervencions dels grups per un temps de tres minuts. Comencem pel grup proposant, que és el Grup d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé, moltes gràcies, president i moltes gràcies a la Kira, el Jacob i el Luís, els representants d'avui de la Federació Catalana de Korfball. Un agraïment per totes les explicacions que ens heu donat. De fet nosaltres, des del nostre grup parlamentari, vam demanar aquesta compareixença justament perquè poguéssiu, tinguéssiu l'oportunitat de donar a conèixer la realitat d'aquest esport, que moltes vegades és molt desconegut per tota la gent del nostre país i també per saber, per conèixer la situació econòmica difícil, complicada que esteu patint i que, tal com dèieu vosaltres, amenaça la vostra viabilitat i que creiem que com a Parlament hi hem de donar resposta, hi hem de prendre part i no podem quedar-ne aliens. D'aquí la petició de compareixença.

També voldríem aprofitar per felicitar-lo pels èxits que ens explicaven, el més recent, el de la selecció sub-21 aquest passat estiu, però sobretot per allò que va més enllà dels guanys o dels triomfs que vosaltres també heu explicat i que voldríem posar en valor i destacar. Sobretot aquests valors, aquesta filosofia del korfball, que crec que és una lliçó també de vida, no només pel món de l'esport, sinó de vida, la igualtat de gènere, aquest esport mixt que sou, la cooperació i el joc en equip i també els valors de la no violència.

Destaquem a més la feina que feu en l'àmbit de projectes educatius i com a eina pedagògica. Crec que això és molt, molt, molt rellevant que ho puguem entendre, que va associat i va més enllà de la pràctica pròpia esportiva. Per fer un símil, si moltes vegades es diu que el Barça és més que un club, en el vostre cas el korfbal és molt més que un esport. Va molt més enllà i d'aquí la rellevància que pren. La filosofia korfbal, com vosaltres també dèieu, és un reflex de la societat que voldríem tenir, perquè moltes vegades aquesta igualtat, aquesta paritat encara no la vivim o aquests valors també de col·laboració.

En tot cas, la situació econòmica és el segon tema que volíem destacar. Des d'aquí, des del nostre grup, reclamem al Govern, ens fem nostres les seves paraules, reclamem al Govern defensar el korfbal a Catalunya. Aquestes claus de la federació que ens ensenyàveu, el que volem és que us les pugueu tornar a emportar i pugueu obrir totes les pistes i les portes a tots els clubs perquè se segueixi practicant aquest esport al nostre país.

I un tercer element que volíem destacar abans de posar fi a la intervenció, és que és un esport reconegut com explicàveu per la Federació Internacional de Korfbal i, per tant, la selecció catalana competeix oficialment des de fa ja uns quants anys, des del 2005 i, per tant, això contribueix a la projecció internacional de l'esport català. Parlàveu, som la cinquena potència mundial i això aviat està dit, però darrere hi ha molt d'esforç i creiem que com a país no ens podem deixar perdre, aquest actiu no ho podem deixar perdre.

Per això els expressem el nostre suport, els preguntem sobre el suport i la relació que tenen actualment amb el Departament d'Esports, si els han ofert algun tipus de solució a la petició concreta d'aquests cent cinquanta mil euros que s'han de poder finançar perquè pugueu seguir, si estan esperant alguna resposta, si han explorat més recentment la part de l'ICEF o podria ser l'ICEF ara en aquests moments la solució i si vostès també han fet algun pla de viabilitat per després poder tenir aquesta continuïtat a futur.

Des d'Esquerra –acabo president–, demanem i reclamem aquest suport al Govern, fem una crida de socors al Govern per defensar institucionalment i amb els recursos necessaris al korfbal al nostre país perquè, com li dèiem, és una aposta per a

Catalunya, és una aposta de país, una manera de construir país amb la filosofia i amb els valors que vosaltres representeu.

I per això, podeu comptar amb nosaltres.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, també des del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, donar-los la benvinguda als representants de la Federació de Korfball de Catalunya que avui estan aquí presents, i el primer que volem és traslladar-los el nostre reconeixement. En primer lloc, en l'àmbit esportiu, perquè és evident, ens han explicat tota la història i a més a més la trajectòria que tenen i, per tant, els èxits esportius són part important, per tant, moltes felicitats.

I per altra banda, també el reconeixement per la tasca que fan davant d'una federació, que si ja costa molt posar-se davant i assumir responsabilitats en una federació esportiva, davant d'una situació d'incertesa com la que estan vivint, tenen tot el reconeixement i tot el nostre suport. Des del Grup Parlamentari de Junts reiterem també el nostre suport a les seves peticions que esperem que puguin tenir resposta avui o, si més no, el suport màxim de tots els representants d'aquesta cambra, que al final al Parlament també estem per intentar ajudar al màxim amb tot el que podem.

I més en una federació com la de Korfball, que vostès ho han explicat, des de l'any 1984, que van disputar el primer partit de la selecció catalana, han tingut sempre, i crec que això és molt important, el reconeixement institucional del nostre país, siguin els colors que siguin, però sempre hi ha hagut darrere un govern que els ha ajudat i crec que això és molt important, però és que en segon lloc és la selecció catalana que actualment està reconeguda i, per tant, com a país, com bé ens han explicat, això ens fa grans i és una cosa que no podem deixar perdre, perquè si el que volem és donar projecció a Catalunya, l'esport és la millor manera per fer-ho i, per tant, vagi per endavant també el nostre suport en tot el que els hi puguem ajudar.

En aquest sentit, i davant la situació que estan vivint en el pla econòmic, sí que ens agradaria preguntar-los també quina és la relació que tenen amb el Govern de la Generalitat, especialment amb el Departament d'Esports, quines qüestions els hi han plantejat, si han tingut resposta, si els han ofert alguna proposta per poder-los ajudar davant d'aquesta situació.

I, en segon lloc, també m'agradaria parlar i posar en valor la filosofia del Korfbal, que ens han explicat molt àmpliament i molt detalladament. I, en aquest sentit, sabem que hi ha molta demanda a les escoles d'aquest país perquè el Korfbal sigui un esport, per tots els valors que aporta, no només esportiu sinó també d'educació i de convivència i d'igualtat. Per tant, és una tasca que fan molt important i ens agradaria saber quina demanda tenen, si la poden afrontar i si han rebut algun suport del Departament d'Educació, del Departament d'Esports o d'alguna altra institució.

I sí que, per acabar, ens agradaria reiterar el fet del paper que fan en la tasca esportiva a nivell internacional, perquè creiem que defensar les eleccions catalanes i en el temps que som és molt complicat i ens trobem avui amb un Departament d'Esports, que creiem que és una oportunitat molt important a nivell esportiu perquè es puguin defensar.

I el que no pot passar és que una federació catalana hagi de, com bé ha dit la presidenta, donar les claus perquè no puguin afrontar el cost, davant d'un departament que, a més a més, ha defensat en algunes ocasions, no sempre, les seleccions catalanes, però creiem que si hi ha un compromís ferm de país, hi ha un compromís amb l'esport i tenim un departament que no es pot quedar sempre, com hem dit, amb un titular, és en moments com aquests, en situacions complicades, quan hi ha d'haver el màxim compromís per la defensa del país, però també per la defensa de l'esport.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Partit Popular de Catalunya...

Manuel Reyes López

Gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, agradecer a la Federación que nos haya acercado hoy el korfbal a esta Comisión de Deportes, que podamos tener más información. Realmente considero que es muy interesante lo que estáis realizando, sobre todo siendo un deporte totalmente igualitario entre hombres y mujeres, yo creo que eso hay que ponerlo en valor cada día porque permite esa igualdad real entre ambos géneros.

Y, sobre todo también la parte pedagógica, que considero también muy interesante desde el ámbito escolar. Me gustaría que nos ampliaran un poquito, por ejemplo, información en ese ámbito, en cuántos colegios están, en cuántos municipios de Cataluña se puede ya encontrar algún club, o la gente puede practicar el deporte, porque me parece que sería también poner sobre la mesa ese potencial que tiene el korfbal en Cataluña.

Luego también nos han hablado del tema de las licencias, cuántas licencias federativas actualmente se tienen. También nos gustaría saber instalaciones públicas, no sé si existen instalaciones que dependan de la Generalitat. Imagino que a nivel municipal seguramente hay unas cuantas. Es para mí conocer un poco el peso que tienen los ayuntamientos y las instalaciones públicas de los ayuntamientos en relación a lo que pueda haber por parte de la Generalitat de Cataluña.

Luego también sobre el tema económico. He entendido que ahora mismo el problema son ciento cincuenta mil euros que están pendientes de financiación.

Fitxer 3

Yo no sé si este tema se ha traído ya antes al Parlamento. Decían que se arrastra desde el ejercicio 18-19. No sé si han tenido oportunidad en legislaturas anteriores de traer este tema también aquí en sede parlamentaria o si han tenido alguna reunión con los gobiernos anteriores para ver si ya había una hoja de ruta prevista y que ahora no se esté cumpliendo, pues saber un poco el camino que se ha realizado. Y por último también conocer si existen también patrocinadores o financiación desde el ámbito privado.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies per la compareixença, per haver vingut avui a explicar, perquè sempre és interessant escoltar esports minoritaris i l'oportunitat que els dona també a vostès per donar a conèixer aquest esport des d'un espai o des d'una perspectiva més pública, que hi hagi més persones que puguin conèixer el korfbal, es puguin interessar, i a partir d'aquesta compareixença a saber si s'aconsegueix que es faci més popular. Però també és interessant i crec que sobretot a nivell polític, perquè les grans federacions sí que ho tenen molt més fàcil de posar-se en contacte amb nosaltres, amb els partits o de venir aquí al Parlament, però potser els més minoritaris es troben amb més dificultats que els altres. I crec que és important que hagin vingut aquí per explicar la situació en la que es troben.

A mi m'agradaria fer-los alguna pregunta més. El Partit Popular s'han avançat amb alguna de les preguntes que també volia fer, sobretot amb la implicació en els col·legis que han explicat, en el món escolar, a quants col·legis hi són presents, les instal·lacions, si necessiten algunes instal·lacions particulars i si existeix alguna diferència a nivell territorial, a les zones menys poblades és més difícil que s'hi pugui accedir que a les altres. Quants equips hi ha actualment a Catalunya i sobretot quants federats, quantes persones hi ha darrere mantenint viu el korfbal.

Quant als problemes econòmics que manifesten, hem de dir que desgraciadament no són els únics. Hi ha moltes federacions, hi ha molts equips, molts clubs petits que es troben amb dificultats econòmiques molt semblants a les que vostès han posat sobre la taula i m'agradaria aprofundir una mica més, perquè si hem parlat de grans xifres, d'un balanç que té actualment la federació, però aquest dèficit, el fet que no s'hagin pagat les obligacions quan tocaven, com repercuteix això en les famílies en el seu dia a dia, crec que és el més important que sapiguem tots com afecta això als nanos, als jugadors, a les famílies que hi ha darrere, quin esforç els suposa poder mantenir aquest esport base que, en fi, tan important és.

Jo poc més puc afegir, perquè crec que han fet una gran exposició i jo mateix no el coneixia i ara hi ha un, almenys un català més que el coneix i més persones que s'hi poden apropar. I han fet molt bona feina, per tant des de VOX el que volem és posar-nos a la seva disposició si hi ha alguna qüestió més.

Ah sí, una pregunta que se m'oblida, que faig a tots les federacions i clubs que venen. Si han notat alguna diferència des que el Govern ha creat una conselleria pròpia d'esports. S'han sentit més acompanyats? I no només si s'han sentit més acompanyats, si els han demanat alguna reunió, algun membre de la conselleria, si han vist alguna diferència pràctica, real, a final de mes. Hi ha hagut alguna diferència o simplement han sigut paraules? Com ho veuen vostès?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Doncs ara tenen...(Veus de fons.) –ai, perdó, no, jo no intervenc, ja s'han fet moltes de les preguntes–, el Grup Socialista...

José Ignacio Aparicio Ciria

Molt bé, moltes gràcies. Volem agrair a la Federació Catalana, a tots tres, la feina que feu i els resultats esportius també, per mantenir viu un esport que més enllà de la competició, com apuntava la presidenta, incorpora uns valors que realment són molt positius i molt necessaris. La cooperació, la igualtat, el joc col·lectiu i una manera d'entendre l'esport, que també té una dimensió educativa i social, que és realment molt rellevant.

Creiem que és important escoltar federacions com la seva, que sovint fan una tasca molt valuosa, amb recursos limitats i amb una gran implicació personal. Des del nostre grup volem expressar una actitud de respecte, d'escolta i de bona predisposició. Entenem que quan una federació amb trajectòria, amb implantació i amb projecció exterior, travessa dificultats, el més assenyat és analitzar bé la situació, entendre les causes i estudiar de quina manera es pot contribuir a donar estabilitat i recorregut a la vostra feina. I ho diem amb prudència, perquè creiem que cal conèixer bé tots els elements abans de concretar determinades mesures. Avui hem conegut unes dades, però segurament necessitarem més.

El korfbal, a més, té unes característiques pròpies que el fan especialment interessants en l'àmbit educatiu, com s'ha explicat, i en l'àmbit de la promoció esportiva, perquè és una disciplina que transmet valors molt alineats amb allò que sovint diem que volem fomentar des de les polítiques esportives, que és la inclusió, la coeducació, la cooperació i la convivència. I per això ens ha semblat especialment oportú escoltar quina és la situació real de la federació, quines necessitats s'identifiquen per poder continuar desenvolupant aquesta tasca.

I en aquest sentit, doncs, volíem fer un parell de preguntes. En primer lloc, la primera pregunta que volia fer és, des de quan arrossegaven la situació econòmica actual i quin ha estat el seu paper, al seu parer, els factors principals que l'expliquen, i com s'ha produït, ho ha explicat el gerent, em sembla que ho ha explicat molt bé, i se'ns ha interpel·lat directament al nostre grup, i estem per afrontar problemes, realment, els problemes que tenim ara, i per cercar solucions, però si va passar el 2018, 2019, sí que ens agradaria saber per què s'ha trigat tant a arribar a aquest punt de no retorn o de posar les claus..., no sé si, en aquest sentit, algun grup també ha preguntat quines gestions s'havien fet o com és que això s'ha postergat any rere any fins a arribar a aquest punt.

I també voldríem demanar quines serien segons el seu criteri les prioritats més urgents per garantir la continuïtat de la Federació a curt i mitjà termini, i quines serien, realment les claus, no aquestes claus, sinó les claus de la sostenibilitat de la Federació perquè no arribem a punts com el que tenim. Ens consta que el Departament, i això ho hem de treballar més, està treballant també per establir mecanismes de finançament que puguin ajudar, però això ho hem de treballar tots plegats, i per això, jo, el meu agraïment més sincer per la vostra compareixença i per tot el que ens heu explicat, i si ens podeu il·lustrar totes les preguntes que hem fet, doncs encara tindrem més informació per poder actuar.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara sí, teniu un temps de deu minuts, us el repartiu com voleu i podeu anar a contestar...

Kira Menén Balagueró (presidenta de la Federació Catalana de Korfbal)

Se solapen uns temes amb els altres, anem contestant, comences tu amb la part econòmica, si vols, i vaig afegint jo el..., i tu al final...

Jacob Serra i Carrera (gerent de la Federació Catalana de Korfball)

Sí, intento recollir una mica el que tots han comentat, en la vessant econòmica. No sé si m'estàs... Sí, oi? D'acord. Com jo he dit abans, és a dir, tot això ve de la temporada 2018-2019, temporada 2019-2020, hi ha una revocació, que nosaltres creiem sincerament que allò es pot tirar enrere, aquella revocació, nosaltres hem d'al·legar i podem defensar, i amb arguments sòlids per poder-ho resoldre, però això, aquesta... Passa a mans, evidentment, legals i comencem a parlar amb ells. La Direcció General de l'Esport és cent per cent conscient del que està succeint, perquè són ells els que ens notifiquen tota aquesta informació, i per tant hi ha una comunicació directa.

Però tot això queda, com us he dit abans, queda a la part interna dels mecanismes administratius de la Direcció General de l'Esport, fa un recorregut a nivell de comunicacions, etcètera, queda una mica aparcada pel covid, jo entenc que al covid moltes coses es posen sota, sota de tot, i nosaltres estem en comunicació fins que un dia ens trobem, totes les parts implicades ens parlen de la situació, que això deuria ser 2023 prop del 2024, i aquí és on no es veuen gaires solucions, perquè diuen, escolta'm, en breu passarem això a Hisenda Pública Catalana, i a la que entri a la Hisenda Pública nosaltres ens desentenem, l'únic que us diem és que recordeu que si voleu aconseguir alguna subvenció –i recordeu que les federacions vivim de les subvencions–, en el moment que nosaltres no estiguem dins del recorregut de la subvenció nosaltres desapareixem com a tal.

Per tant, tot el nostre esforç fins aleshores per poder justificar que allò hi havia una solució, es va apagar, i vam determinar, ja no cal anar per aquest camí, aquest camí ha mort, per tant el que hem de fer ara és aconseguir financiació per quedar-nos a zero amb la Hisenda Pública i començar a tirar endavant. A partir d'aquí és on el 2024, en aquell moment crec que està l'Anna Caula liderant això, n'és conscient, nosaltres a partir del 2018 ja presentem un pla estratègic a nivell de supervivència, a partir del 2024, a petició del Govern socialista i abans de l'Anna Caula, jo ja presento un pla de viabilitat pel retorn d'aquests diners, i per tant la meua política

econòmica és sempre que hi hagi un superàvit per retornar aquest possible finançament, si aconseguix aparèixer o no, però ja la meva política és aquesta, reduïm.

Recordem que les federacions –no cal que us digui–, que no cobrem molts diners, no vivim molt bé, és a dir, vivim, tots tenim dobles feines, tots tenim un sou voluntari, estem acostumats a no cobrar durant sis mesos, tot i que la seguretat social la paguem mensualment, però és la nostra realitat, qui treballa a la federació sap que això és el que és, hi ha d'haver una acció de voluntarietat, per tant la nostra política passa a ser supervivència cent per cent, intentant resoldre aquesta situació, però clar, veiem que hi ha moltes paraules amables, molt d'interès de conèixer la situació, però no s'acaben de resoldre els fets, de dir escolta'm, teniu aquest problema de cent cinquanta mil euros, anem a buscar qui us ho pot finançar, anem a mirar el camí.

Nosaltres, jo individualment, busco directament parlar amb l'Institut Català de Finances, intento parlar-hi també a través de la UFEC, i parlo directament en una reunió amb la Secretaria General de l'Esport, UFEC i nosaltres, per solucionar això, sobretot quan teníem la necessitat dels dos-cents quaranta mil euros, que l'Institut Català de Finances ens va dir que no, que només parlaria amb nosaltres quan no tinguéssim un deute amb Hisenda. Aleshores també vam parlar, també vam anar després a intentar aconseguir, i de totes elles hem tingut paraules, ho podem intentar, es pot aconseguir, però no, a dia d'avui no hi ha res, no hi ha..., no ens han dit això ho solucionem. No sé si respon a la pregunta.

Tema patrocinadors ho hem intentat tota la vida, és a dir, a vegades ens donen espècies, però, per exemple, el Mundial 2012, que va ser una acció molt rellevant a Barcelona, que vam fer a la Vall d'Hebron, van ser deu dies, van venir dotze seleccions de tots els països, va haver-hi un moviment de deu mil persones al camp i era espectacular, a nosaltres ens agafàvem una mica així, vam intentar buscar patrocinadors i no en vam trobar ni un.

Vaig arribar fins i tot a negociar amb algú de la Nike, és a dir, el que vaig parlar, al cap de dos mesos el va fitxar la Nike, a nivell de comercial, deuen tenir molta gent, eh?, però bé, i li vam fer un, mira, tot el que aconseguixis et donem un cinquanta

per cent, i no va aconseguir res. Inclús jo he anat a marques, jo he anat a Coca-cola i els he dit, escolta, ens podeu ajudar, i ens han dit, mira, mentre no surti Catalunya us puc ajudar, però amb espècies, no ens interessa que fem rebombori, però d'amagat us puc donar. És molt complicat. A nivell de federació petita, un poble, un club d'un poble, li és més fàcil aconseguir coses que a nivell de federació. Ho he intentat per activa, per passiva, i no... Patrocinadors és un gran problema.

I no sé si em deixava alguna cosa més (*Veus de fons.*) És que ha fet una pregunta, hauria de contestar, però no recordo... (*Remor de veus.*) Contesta el director esportiu.

Kira Menén Balagueró (presidenta de la Federació Catalana de Korfball)

Perdó. La relació que tenim amb els governs sempre ha sigut molt de confiança, sempre ha sigut molt planera, el que passa, que potser suposo que ens preguntàveu si havíem arribat mai a aquesta petició al Parlament o si ho havíem parlat. Senzillament, jo sóc professora d'Educació Física, jubilada ara, el món de la política me queda bastant massa gran i és un món que he anat descobrint ara que sóc presidenta de la federació. I fa nou anys que ho sóc i no se m'hagués ocorregut mai vindre al Parlament a marejar ningú per un problema... Ara entenc que sí que s'ha de fer, potser s'ha de fer així, però, en tot cas, quan hem parlat amb els secretaris en el seu moment, sempre ens han donat la confiança que ens ho solucionarien, que ens donarien solucions, com ha sigut ara també amb el secretari.

Hi ha una carta que se va enviar a través de la UFEC el 27 de juliol, a través de la UFEC, demanant aquesta ajuda al conseller. El conseller ens va contestar que miraria de fer-nos aquest crèdit a través de l'Institut Català de Finances. Som al mes d'abril i no tenim cap resposta. El secretari em va demanar confiança, jo li he fet confiança plena. Li he demanat si hi havia alguna gestió feta o alguna data possible, perquè em va trucar per telèfon personalment ell i em va dir que això al desembre me solucionaria aquest problema i no tinc cap resposta. Entenc que s'està treballant, suposo, però fins a dia d'avui no tinc ni dates, ni respostes concretes de quan i com podrem aconseguir aquests diners, i si ens els deixa l'ICF o si hi ha alguna entitat o què.

Jacob Serra i Carrera (gerent de la Federació Catalana de Korfball)

Abans de passar-li la paraula, només un..., ràpid, la nostra situació econòmica ara mateix accepta aquesta situació de mort o vida, d'aquests cent cinquanta mil que ens fa seguir vivint o no, nosaltres econòmicament les temporades les estem justificant bé. Nosaltres portem sis anys que la justificació és correcta, del 95-97, i a partir de fa quatre anys les nostres justificacions són al cent per cent ben justificades, i la nostra rendició de comptes és correcta. És a dir, nosaltres tenim ara una predisposició econòmica viable per tirar endavant la federació. El problema és que tenim una pedra que si no la traiem allò ja no ens donarà cap mena de sentit seguir vivint.

Luis Rosa Blanco (director esportiu de la Federació Catalana de Korfball)

Jo molt ràpid, perquè em preguntàveu diversos grups, actualment estem al voltant de les tres-centes llicències, sí que és cert que he de dir que aquí vam tenir una davallada amb la pandèmia, que estàvem voltant el miler de llicències, ara actualment estem en tres-centes més o menys, sense comptar les categories de promoció, els equips dels nens i nenes, aquests no són federats perquè són lligues de consells esportius, encara que sí que practiquen el nostre esport.

A nivell d'escola és incomptable, no puc dir-vos a quines escoles anem, perquè si estem parlant de gairebé quaranta mil nanos, amb tots els projectes que fem juntament amb els consells esportius,...

Fitxer 4

promocions directament amb escoles i escoles que ens criden, no us puc dir, si voleu, després us passo una relació, perquè tot això, no sé si teniu accés vosaltres a les dades de previsió d'activitat que pengem a la web, que va justament vinculat amb les subvencions, allà està tot especificat, tot això que em pregunteu.

No tenim més problemes que la resta, entenc que federacions a nivell d'instal·lacions, és un problema generalitzat, i sí que volia dir com a director tècnic que és molt frustrant el no donar l'abast de quan em demanen a una escola, ei, vine, que estic interessat en fer korbball. Jo no m'he trobat mai en quinze anys que porto treballant a la federació, i des del 92 que vaig ser jugador, mai un mestre d'educació

física que m'hagi dit, no, no vull fer korfbal a la meva classe. Mai. No m'ho he trobat mai. Jo no haig de vendre el meu esport.

El meu esport es ven sol, i tenim la sort que tenim un professorat actualment que interessa aquests valors i que ho volen treballar, per tots els valors que ja hem repetit diverses vegades durant aquesta compareixença, però és molt frustrant no poder arribar, perquè estic jo sol, no tinc més ajuda, estic jo sol, llavors no arribo.

I vinculat una miqueta amb el Grup Socialista, que ho parlarem i que ho mirarem, són les mateixes paraules que porto escoltant deu mesos, les mateixes dels vostres companys de la Secretaria. Llavors, si hi ha unes claus aquí és perquè no venim ara a demanar-ho. Venim ara amb una acció límit, punt, d'acord? Hi ha vegades que a les reunions amb la Secretaria ens han parlat de pressió. Pressió és no cobrar a final de mes durant deu mesos en una feina que és vocacional. O sigui, que no em parli de pressió, la Secretaria.

I per acabar, doncs, espero que abans que acabi la legislatura, poder anar a l'Oficina de les Seleccions Catalanes, que crec que era un acord de Govern, poder anar, i que no hàgim d'anar a portar les claus perquè siguem la primera Federació Catalana que tanquem quan tinguem l'Oficina de Seleccions Catalanes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Doncs, si no hi ha cap grup que vulgui fer cap qüestió molt concreta, acabaríem aquí la vostra compareixença. Us ho han dit la resta, però us agraïm tant la compareixença d'avui com la feina que feu per l'esport català.

Moltes gràcies.

Suspenem per tres minuts. Ens demanen si ens podem fer una foto conjunta...

(Pausa llarga.)

El president

Molt bé, doncs, seguim amb la comissió.

Proposta de resolució sobre la disputa de partits oficials de la selecció espanyola de futbol en la fase classificatòria del Mundial de 2026

250-00666/15

El punt número 3 de l'ordre del dia és la proposta de resolució sobre la disputa de partits oficials de la selecció espanyola de futbol en la fase classificatòria del Mundial de 2026. És proposada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, que té la paraula per defensar-la.

Alberto Tarradas Paneque

Muchas gracias, presidente. Creo que esta propuesta de resolución no podría caer en un mejor momento, ya que el pasado jueves se celebró en Cornellà un partido amistoso de nuestra selección, de la Roja, contra la selección de Egipto. No sé si algunos de ustedes tuvieron la oportunidad de estar ese día en el estadio. Yo sí, yo fui con mis amigos y la verdad que vimos un ambiente, una afición y, en fin, un ambiente inmejorable. Los disfrutamos mucho todos los que estábamos ahí presentes. Cantamos, vibramos y botamos defendiendo nuestros colores. Y no éramos cuatro gatos, éramos más de cuarenta mil los catalanes que, a una sola voz, animamos a la selección española.

Y eso es probablemente lo que les fastidió y les escoció tanto a algunos. Porque, claro, mientras vienen e intentan imponernos sus selecciones políticas, el pueblo catalán salió a defender su selección. Salió a disfrutar con la Roja, porque no entró en sus juegos. Ellos lo que respondieron fue con la normalidad de poder disfrutar de su selección en su casa. Y, como no, ahí aparecieron los medios subvencionados, los tertulianos a sueldo. Desde el separatismo hasta, desgraciadamente, del Partido Popular. Salieron todos a manchar la ejemplaridad de la afición a la selección que hay en Catalunya.

Y aquí quiero ser muy claro, porque, efectivamente, estuve ahí y ese racismo intolerable del que algunos hablan, yo voy a decir que no lo vi en ninguna parte. No hubo ese racismo, ni xenofobia, ni historias que han querido vender en la televisión y en la radio. Lo que vi fue el pueblo de Catalunya ondeando la Senyera y la Rojigualda por igual. Hermanadas. Lo que vi fue la gente defender su identidad,

animar a su selección y disfrutar de una tarde estupenda de fútbol. Y sí, puede que hubiera algún cántico acordándose del presidente. Pero bueno, al final eso lo que refleja es el rechazo de una parte muy importante de la sociedad, especialmente de los jóvenes, al Gobierno socialista.

Y aquí a algunos, pues, creo que les falta mucho estadio y confunden las gradas con el palco del Liceo. Y no. Eso, el fútbol es otra cosa. Y en el fútbol también hay que decir, hay que dejar que los chavales camelen, porque ahí no se hizo daño absolutamente a nadie, ni se faltó el respeto a nadie.

Pero volviendo a la propuesta, lo que hoy planteamos es algo muy sencillo. Hoy lo que planteamos es más normalidad, más tranquilidad en Cataluña. Que la Generalitat inicie los contactos con la Real Federación Española de Fútbol para que Cataluña vuelva a acoger los partidos oficiales de la selección. Igual para 2026 vamos un poco justos, pero sí para el año 2030. Que se ofrezcan todas las facilidades para que nuestros estadios puedan acoger partidos, ya no solo amistosos, sino también partidos oficiales de la fase clasificatoria para el Mundial de 2030. Porque lo que vimos el jueves no fue una excepción, sino que fue una prueba de que hay una gran afición en Cataluña.

Y como veo que algunos se quedaron con las ganas de ir al campo, les diré que si aprobamos esta propuesta van a tener una nueva oportunidad de disfrutar de la selección, verla jugar aquí, en nuestra casa.

Así que espero su voto a favor.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Seguim ara amb la intervenció de la resta de grups i comencem pel Grup Parlamentari de Junts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. La proposta que ens presenten, que pretén convertir Catalunya en un simple escenari d'exhibició d'una selecció que no ens representa, i de fet, i de fet, perdó –el subconscient passa aquestes vegades, té aquestes coses–, tampoc li cal presentar-la, donat que el Govern més espanyolista de la història ja ho està fent,

amb el bàsquet o amb el mateix que ara. En qualsevol cas, pretén convertir Catalunya en un simple escenari esportiu no és cap innocència esportiva, sinó una operació política de fons. Sota l'excusa de la passió pel futbol, s'amaga un discurs que nega la realitat nacional catalana i que vol reduir-la a una mera peça dins d'un relat uniforme i imposat en blanc i negre.

Catalunya no té cap problema amb el futbol. Catalunya és terra de clubs, d'afició, d'esport base, d'identitat viscuda a cada camp, a cada poble, a cada barri, amb molts i molts esports. També amb el futbol. El problema és quan es vol instrumentalitzar aquesta passió per l'esport, en aquest cas pel futbol, per diluir allò que som. Quan se'ns diu de manera més o menys explícita que hem de deixar enrere els nostres colors, la nostra història i els nostres símbols, per abraçar-ne uns altres que no ens són propis i que, a més a més, constantment, i des de diferents àmbits, se'ns pretenen imposar, davant d'això, la resposta de Junts és ferma. No es tracta només de rebutjar una proposta concreta, sinó de defensar fermament el reconeixement nacional de Catalunya, que també passa per l'esport.

Per això, avui més que mai, cal tornar a dir-ho ben alt i ben clar, i amb la força de qui no vol desaparèixer: una nació, una selecció. I és molt més que un eslògan. És una afirmació de dignitat col·lectiva. És el dret a existir, també, en els estadis de futbol. Més estadis, sí, però més estudis, també. I també a les competicions internacionals també amb el conjunt de nacions que encara no som estat. També els dic que és molt revelador que hagin de presentar aquesta proposta, perquè quan una idea necessita imposar-se des de les institucions sovint, és perquè aquesta no existeix en la realitat del país que viuen, Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn...

Fitxer 5

ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, president. Com ha dit el diputat, aquesta PR no podria ser més oportuna. De fet, no per la qualitat del contingut de la PR en si, sinó pel moment en què arriba, just després que en un partit amistós a Barcelona els catalans haguem hagut de passar vergonya aliena pels aficionats, pels crits racistes i xenòfobs a les grades dels aficionats de la selecció espanyola. Senyors de VOX, és ben bé que no poden sortir de casa, no poden anar enlloc.

Ens diuen que cal portar la selecció espanyola a Catalunya per unir, per reforçar *símbolos nacionales*, per recuperar no sé quina germanor perduda. Clar que sí, senyors de VOX, magnífic pla, magnífica estratègia. Perquè si alguna cosa uneix la gent és sentir insults racistes en un estadi. Si alguna cosa construeix convivència és assenyalar, excloure i cridar contra qui és diferent. Realment, una lliçó de civisme. Deu ser aquesta la seva idea de *unidad nacional*, tots junts cridant el mateix insult.

I encara tenen la barra de venir aquí a donar lliçons de convivència. Miri, potser abans de portar més partits, el que haurien de fer és portar una mica de vergonya i una mica més d'educació als seus aficionats. O, com a mínim, condemnar clarament aquests comportaments. Però no, això no ho sentirem. Perquè el problema no són els crits, sembla. El problema és que alguns no aplaudim prou fort els seus colors.

Des d'Esquerra Republicana de Catalunya els ho diem, clar, Catalunya no necessita aquests espectacles. De fet, espectacles com els de l'altre dia van en contra del que representa Catalunya. No necessitem que se'ns utilitzi com a escenari d'una operació política disfressada d'esport. No necessitem que se'ns imposin símbols que molts ciutadans no sentim com a propis. I, sobretot, no necessitem importar ni tolerar actituds racistes que després alguns intenten o intenteu banalitzar.

Perquè aquí no hi ha cap confusió. Aquests crits no són anècdotes ni quatre exaltats, són el reflex d'un clima. I aquest clima no cau del cel. Aquest clima s'alimenta cada dia amb discursos que divideixen, que assenyalen i que exclouen. Els seus discursos. Així que, d'aquesta manera, no. Gràcies, senyors de VOX. No volem que la selecció espanyola vingui a Catalunya a fer pedagogia patriòtica. No volem que els nostres estadis siguin altaveus de discursos d'odi. I no volem que el futbol sigui la coartada d'un projecte polític que va justament en contra del que és Catalunya. Una societat diversa, oberta i respectuosa.

Vostès en diuen unitat, nosaltres en diem imposició. Vostès en diuen passió, nosaltres hem vist massa odi. I mirin, si l'espectacle que porten és aquest, amb aquest tipus d'ambient i segons quin perfil d'aficionats, gairebé que ens farem entre tots un favor mantenint la selecció espanyola ben lluny de Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Avui VOX ens presenta una proposta que, evidentment, compartim però que ens agradaria començar fent una puntualització, i és que la fase de classificació del Mundial de Futbol del 2026 ja s'ha celebrat. I creiem que si es podria fer alguna esmena in voce per solucionar-ho, entenent que volia referir-se al Mundial de 2030, doncs crec que seria molt oportú i precis que es duguí a terme.

Perquè, com dic, la selecció espanyola s'ha classificat en tots els Mundials celebrats fins al dia d'avui, on la nostra selecció sempre s'ha classificat per la disputa de la fase final. I com que Catalunya és Espanya i com que això és així, per més que els senyors de Junts i d'Esquerra Republicana no els agradi, la selecció espanyola ha de venir a jugar a Catalunya. En primer lloc, perquè Catalunya és casa seva, com qualsevol altra regió d'Espanya. I en segon lloc, perquè la selecció té sempre un seguiment massiu a casa nostra. Ho vam veure quan Espanya va guanyar el Mundial de 2010 amb el gol d'Iniesta contra Països Baixos. Ho vam veure a les successives victòries de les eurocopes del 2008, del 2012 i ho vam veure també recentment a l'Eurocopa del 2024, que també vam guanyar contra Anglaterra.

Perquè, què va passar l'estiu del 2024? Crec que està bé recordar-ho. Doncs que ajuntaments d'arreu de Catalunya –aquí en tenim un clar exemple, Castelldefels amb l'alcalde Manu Reyes–, doncs van instal·lar pantalles gegants per seguir els partits de la selecció espanyola, amb presència massiva de veïns que volien animar Espanya. I de fet van passar coses tan i tan increïbles, que entre els reductes més indepes s'assenyalava els veïns que durant el procés tenien l'estelada però que, ai senyor, resulta que l'any 2024 celebraven eufòricament els gols de la Roja.

I davant de tot això, i davant d'aquest sentiment tan generalitzat d'adhesió a la selecció espanyola, què fan vostès, senyors del PSC? Doncs escolti, vostès eren els que posaven pantalles gegants perquè els veïns de les poblacions poguessin veure la selecció, però al seu més pur estil que fan sempre, al cap d'uns dies, exactament al cap de tres mesos, els van clavar una punyalada per l'esquena quan van pactar amb Esquerra Republicana el foment de la internacionalització de les seleccions esportives catalanes a canvi dels seus vots, perquè Salvador Illa fos president de la Generalitat.

Per tant, sí, volem que la selecció vingui a Catalunya tantes vegades com sigui possible, i especialment en qualsevol tipus de partit oficial. Sí, volem que en la fase prèvia del Mundial de 2030 la nostra selecció jugui partits a Catalunya. I sí, diem que Catalunya és Espanya i que la selecció és benvinguda a casa nostra. I són milions de catalans els que esperem amb candeletes que vingui aquí per animar la nostra selecció.

I m'agradaria acabar amb alguna qüestió que s'ha comentat des de l'atalaia moral habitual que tenen els partits d'esquerra sempre, i és que jo no recordo cap de vostès condemnar quan a les seves «manis», en alguns partits de futbol de la selecció catalana, es cantava allò de boti, boti, boti, espanyol el qui no boti. Vostès aquí no veien cap discurs d'odi. Tampoc veuen discurs d'odi quan en alguns partits d'hoquei patins es canta àrbitre espanyol per acusar de no parcialitat l'àrbitre que regula el joc.

De fet, és que no és només que no els recordi, no fent cap condemna, sinó que sí recordo alguns de vostès botant i saltant davant de tots aquests càntics. Per tant, si una cosa els recomano és que si vostès volen perseguir discursos d'odi, comencin per perseguir-se a vostès mateixos.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara tindria la paraula, per part dels Comuns, el senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresident. Bé, no pensava intervenir, però és que la intervenció del diputat de VOX crec que fa necessari o almenys necessito expressar-me en el sentit del que ha dit. I la qüestió no és d'estar en contra d'una selecció. Personalment, m'ha tocat estar a la llotja en un partit de la selecció, precisament també al camp de Cornellà-El Prat, no aquest últim, i que es va celebrar amb tota la normalitat, i entenc que veïns i veïnes, a banda de qüestions personals puguin celebrar tant els èxits de les seleccions catalanes com també de la Roja, integrada en el fons també per molts jugadors catalans. Per tant, crec que el tema no seria aquest, el del fons.

El que a mi em preocupa és que després del que hem vist a Cornellà-El Prat, aquest últim partit d'Espanya-Egipte, coincideix ara que ve aquesta moció i que a sobre encara segueixi fent o plantejant com una operació de propaganda patriòtica, que no es parli de racisme, que no es parli d'islamofòbia, doncs em sembla que valia la pena posar-ho en valor. Els càntics que es van sentir a Cornellà-El Prat no tenen res a veure amb llibertat d'expressió, no tenen res a veure amb l'esperit d'una gent jove de no sé què. El que són és una vergonya, que han estat una vergonya per Europa, han estat una vergonya pel món, han donat una imatge deplorable, no només dels catalans i catalanes, sinó de tots els espanyols i ha acabat amb una investigació oberta per part dels Mossos d'Esquadra.

I aquests crits no van néixer del no-res, no van ser espontanis, neixen precisament d'un clima d'odi, d'un clima de xenofòbia i d'un clima d'islamofòbia que fa temps que partits com VOX i l'extrema dreta alimenta i, sobretot, encara pitjor, normalitza. Per tant, el debat no és només qui crida, sinó és qui ha contribuït a fer acceptable allò que hauria de ser intolerable. Per això jo no he volgut callar. El que hauríem de fer, el que hauríem d'estar debatent avui és sobre precisament com protegim l'esport de l'odi. Com es fa que davant d'aquests càntics ultres racistes, islamòfobes, no es miri cap a una altra banda, com s'activa el protocol d'una manera immediata, cosa que no va passar aquest últim partit.

Com s'investiguen els fets fins al final, com s'identifica i es sanciona els responsables i com s'expulsen definitivament dels estadis aquells grups o individus que converteixen una grada en un aparador de fanatisme, de racisme i de vergonya pública. Després del que va passar a Cornellà-El Prat, el problema no és si falten

partits de la selecció a Catalunya. El problema és que sobren massa altaveus per l'odi en aquest país.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Per part del Partit Socialista...

Mario García Gómez

Gràcies, vicepresident. A veure, diputades i diputats de la Comissió d'Esport del Parlament de Catalunya, pretendre convertir la Comissió d'Esports en un debat identitari, entenem que és senzillament penós i en si mateix expressa el reconeixement per aquesta comissió, expressa l'amor que es pot sentir per la pràctica esportiva i l'únic que es fa servir és l'esport en el seu conjunt com un vehicle de lluita partidista entre uns i els altres. Res més enllà de la realitat.

Segona qüestió, la decisió que la selecció espanyola pugui jugar aquí a Catalunya no depèn d'aquesta Comissió d'Esports, ni d'aquest Parlament. És una decisió que pren la Federació Catalana de Futbol i que es posa d'acord amb la Federació Espanyola de Futbol. Prova d'això i d'aquest debat totalment estèril i absurd és que no fa gaire dies, no fa ni dues setmanes vam tenir la Copa de la Reina disputant-se a Tarragona i no va passar absolutament res.

I per acabar, expressar la nostra més ferma condemna contra la violència, contra la xenofòbia, contra el racisme en els camps de futbol i a l'esport en general a Catalunya. I deia el diputat de VOX: «*Estuve cantando y estuve llorando*». No tenim cap mena de dubte que ho va fer i en quina grada estava situat.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Abans de passar a votació hi havia una petita esmena in voce de 2026, per 2030. Algú té algun inconvenient? (*Veus de fons.*) Sí, 2026..., ha fet aquest canvi, no? Per 2030, sí? El podem donar per assentiment aprovat? (*Pausa.*)

I ara votarem (*El presidentriu. Forta remor de veus.*)

Molt bé. Doncs fem aquesta petita esmena.

I ara, vots a favor de la proposta de resolució?

Vots contraris?

Doncs la proposta queda rebutjada amb vot favorable de PP i VOX i el vot contrari de la resta de grups (*Veus de fons.*), 3 vots a favor i 12 en contra.

Propostes de resolució

250-00745/15 i 250-00746/15

Passem al debat conjunt dels punts quart i cinquè, que ho presenten els Comuns.
Senyor Mijoler, si us plau...

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresident. Si bé hi ha les dues propostes que es plantegen conjuntament, una parla de la participació d'equips israelians al Tour, es refereix a un cas concret, però amb l'altra proposta volem fixar també el principi general que hi ha al darrere, perquè el debat de fons que volem situar no és només què passa en una competició determinada, sinó quin paper han de jugar les institucions catalanes davant de l'ús de l'esport com a un instrument de blanqueig. I per nosaltres aquest principi és molt clar. La pressió social, la mobilització ciutadana i l'activisme sostingut també al nostre país han contribuït de manera decisiva a desmuntar la falsa neutralitat amb què massa sovint s'ha volgut presentar l'esport d'elit.

Han ajudat a fer visible que, darrere de determinades estructures, patrocinis i presències internacionals, no hi ha només una competició esportiva, sinó també una operació de projecció política i de blanqueig reputacional. I han fet que sigui cada cop més difícil, més incòmoda i més insostenible políticament, socialment però també internacionalment, que el ciclisme professional i l'esport de gran aparador en general continuïn funcionant com a plataformes de normalització de l'Estat d'Israel mentre persegueixen greus vulneracions dels drets humans contra el poble palestí i ara també contra el Líban.

Per això aquesta proposta és necessària, perquè tradueix aquesta exigència social en un criteri institucional. El que diem és que la Generalitat no pot organitzar, coorganitzar o finançar esdeveniments esportius i culturals al nostre país sense

assumir també una responsabilitat política mínima sobre allò que avala, legitima o contribueix a normalitzar. Les institucions catalanes no poden actuar com si res passés, no poden mirar cap a una altra banda, no poden continuar oferint aparador, cobertura o normalitat institucional a persones, equips, seleccions o entitats que funcionin com a instruments de promoció, legitimació o blanqueig de l'Estat d'Israel.

I ho volem dir també amb tota claredat, aquesta proposta no va contra pobles, ni contra identitats, ni contra persones pel simple fet del seu origen, va contra la instrumentalització institucional de l'esport per rentar la imatge d'un Estat que avui actua amb una impunitat insuportable davant els ulls del món. Per això defensem que Catalunya fixi una posició clara, no només de denúncia, sinó també d'actuació, que digui que mentre persisteixin aquestes vulneracions greus dels drets humans, cap esdeveniment impulsat o finançat amb suport públic català no ha de servir per emblanquir-les.

I si en una de les propostes ens referim a un cas concret, com deia, també diem que aquest criteri no pot dependre de l'atzar d'una competició o d'un nom concret. Ha de ser un compromís estable amb els drets humans, amb el dret internacional i amb la solidaritat amb el poble palestí. O l'esport està al costat dels drets humans o acaba sent utilitzat per donar aparença de normalitat a allò que no és normal, ni acceptable.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies. Ara seria el torn de Junts, si us plau...

Fitxer 6

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. Nosaltres ja sabem que normalment venim votats de casa en aquest Parlament. Nosaltres intentarem que alguns dels vots que teniu previstos es moguin en aquesta ocasió. En primer lloc, hauríem de pensar si efectivament estem d'acord amb la pena del passaport. I com que estic segur que si anem i parlem directament d'Israel anirem cap al fetge i no cap al cap i amb el cor, que és com s'hauria de fer la política, allà on posa Israel, jo us demano que hi poseu Iran.

Nosaltres estaríem d'acord en què a les jugadores iranians els hi prohibíssim de jugar arreu del món?

I estem tots d'acord, eh?, que el Govern dels aiatol·làs és un govern assassí, que ha matat entre vint mil i quaranta mil manifestants només aquest any 2026. Ens haurien perdut els seus gestos de resistència, ens haurien perdut aquell acte emocionant a Austràlia d'aquestes jugadores. Per tant, la primera és, estem a favor de la pena del passaport o no? Nosaltres no hi estem d'acord. Imagineu que dieu que sí, hi estem d'acord. Home, doncs llavors el que no podem fer és crear ad hoc això per un Estat en concret.

Suposo que estarem d'acord que els equips xinesos tampoc poden jugar a Catalunya. Estem parlant de camps de reeducació, d'esterilitzacions multidisciplinàries en el cas dels uigurs, estem parlant d'assassinats constants i repressió constant en el cas dels tibetans. Per tant, estaríem d'acord que els xinesos, els equips xinesos tampoc hi haurien de ser. Suposo que també estaríem d'acord en què els equips turcs no poden jugar a casa nostra, perquè són els responsables de l'intent de genocidi yazidita són els socis d'estat islàmic i són els que han estat assassinant les milícies kurdes de forma indiscriminada des que va començar la guerra de Síria. Estem d'acord que, amb aquest mateix criteri i parlant d'aquestes qüestions els hauríem de dir que no haurien de jugar?

Suposo que també hauríem d'estar d'acord que no poden jugar els equips marroquins a casa nostra. Tenim el Sàhara Occidental que és una presó l'aire lliure, amb presos polítics, amb tortures. Estem d'acord que si nosaltres estem al costat dels drets humans, com dèieu molt bé en la vostra presentació, no hauríem de deixar que juguessin aquests equips marroquins. Perquè si votem aquestes propostes tal com l'heu presentat, ens esteu dient que les morts, les repressions, les violacions, els camps de concentració que pateixen els uigurs, els tibetans, els yazidites, els kurds, els sahrauís, són menys importants que altres. Que la seva mort val menys que d'altres.

I mira, us parla algú que no és que no em molesti el passaport que porto, em fa fàstic el meu passaport. I això no m'ha impedit anar pel món. Des del Fòrum Social Mundial a Brasil, després treballant en indrets molt diferents arreu del món, defensant les

revistes i la cultura catalana, fent projectes de cooperació internacional. Què hi té a veure el meu passaport en tot això? Per tant, la proposta que us faig, com a grup proponent, és que retireu aquesta proposta. Perquè és injusta, perquè és racista i perquè és supremacista.

I si la presenteu tal com l'heu presentat a la part final avui, nosaltres la votarem a favor. Tots aquells estats que hagin estat condemnats per practicar el genocidi farem que tots els seus equips no participin. Ens sembla que és una equivocació perquè estaríem defensant la pena del passaport, però llavors li trauríem aquesta part racista, supremacista i injusta que té aquesta proposta.

Per tant, us demanem si us plau que no ens feu votar aquestes dues resolucions per això.

Gràcies.

El president

Gràcies. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Oriol López Mayolas

Moltes gràcies, president. Davant de les dues mocions que presenteu, sobre la primera, sobre la participació d'equips israelians al Tour de França i rebutjar que hi hagi equips israelians o que portin indumentària que digui Israel i sobre instar les institucions a no donar suport institucional, des del nostre grup, tot i que creiem que ja és una mica extemporània perquè ja vàrem explicar fa tres setmanes que els corredors que anaven sota aquest nom ja van marxar i que s'ha venut la llicència, han passat set o vuit mesos des que van presentar aquesta moció, la votarem a favor.

La segona també la votarem a favor. Parla de l'exclusió de l'Estat d'Israel d'esdeveniments esportius. En aquest cas, nosaltres l'altre dia, fa tres setmanes dèiem que a nosaltres ens agrada molt el ciclisme, però que encara ens agraden més els drets humans. Ara hi havia, jo crec, un Parlament que pot ser bastant encertat i podria haver-hi un debat sobre aquest tema del diputat de Dalmases. A nosaltres no ens agrada excloure, però segurament creiem que en aquest cas és necessari.

Les mobilitzacions de la Vuelta 2025 van servir. Van servir perquè la ciutadania, davant de vegades del silenci o la immobilitat de part de la comunitat internacional, la ciutadania al carrer, sortís al carrer doncs i es manifestés davant de lleis i de les injustícies que passen al món, del genocidi i a favor del dret a la vida.

Nosaltres entenem aquesta moció, parlo de la segona, com una moció a favor de la pau, a favor dels drets humans. Creiem que el país, que Catalunya sempre ha estat aquí, ja l'any 36 amb l'Olimpíada Popular i continuem aquí, i són els valors que jo crec que la nostra societat, de la nostra societat emana. I, per tant, sense que ens agradi excloure ningú de cap esdeveniment esportiu, creiem que en aquest cas és necessari.

I, per tant, doncs la votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Avui els Comuns ens porten per partida doble dues tasses de propostes de resolució hipòcrites i que al nostre entendre estan totalment fora de lloc. I no és la meva intenció avui entrar en el fons a l'assumpte, perquè crec que no té cap mena de sentit fer-ho i perquè, a més, hem expressat en infinitat d'ocasions quin és el nostre plantejament respecte aquesta qüestió. El que sí que és evident és que vostès parteixen d'un debat que és absolutament fal·laç, i és fal·laç perquè pretenen fer responsables els esportistes del que fa el Govern del seu país i això és profundament injust i sobretot profundament incoherent, perquè els esportistes, com tots sabem, no prenen decisions polítiques, no dirigeixen governs, ni molt menys la política internacional.

I buscar penalitzar directament l'esportista evidentment és buscar el titular fàcil a una causa aparentment noble, però que està profundament buida de rigor. I a més ho fan, com ja ens tenen sempre acostumats, amb una manca absoluta d'equanimitat, perquè aquestes propostes sempre tenen el mateix objectiu i és, en aquest cas, assenyalar un únic país, en aquest cas Israel. No els veurem mai a vostès presentant

propostes per limitar la participació d'esportistes o de seleccions de països com Veneçuela, Nicaragua, la Xina, Corea del Nord o com l'Iran. Mai. Absolutament mai. Són vostès molt valents amb determinats governs i en determinats països, especialment sempre aquells que són democràtics i als quals saben que tenen màniga ampla per criticar, però són en canvi extraordinàriament condescendents amb els règims autoritaris i les dictadures.

Per què no presenten vostès aquesta proposta respecte l'Iran, on fa dècades que governen els aiatol·làs? Per què no ho fan amb Veneçuela? Tenen vostès des dels Comuns algun tipus de simpatia amb el chavisme, potser? I per què no ho fan amb Cuba? Segurament tampoc ho fan amb Cuba perquè ja sabem que algun dels seus referents polítics han trobat en aquests règims no pas exemples de repressió, sinó excuses evidents per blanquejar-los. I fins i tot el seu principal referent, el camarada Iglesias, ha anat a explicar des d'un hotel de luxe de cinc estrelles les suposades bondats que hi ha a Cuba, mentre la població es mor de gana i no té accés a l'electricitat.

Per tant, el que avui debatem no és una proposta ni seriosa, ni coherent. És un exercici d'oportunisme de doble raser i d'hipocresia i que, evidentment, davant d'això nosaltres no hi pensem participar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX.

Alberto Tarradas Paneque

Què em dirien si demà des de VOX presentem una iniciativa que posi, punt número 3, instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a excloure la participació de persones, equips o seleccions o entitats musulmanes en esdeveniments esportius i culturals a Catalunya? Jo estic segur que com a mínim m'obren un expedient disciplinari i ho podrien justificar. La societat de Germans Musulmans fa servir les estructures esportives per infiltrar-se dins de la nostra societat i això està, hi ha estudis, està més que provat. Per tant, podríem justificar i presentem demà aquesta iniciativa. Què els sembla, la votarien a favor?

O instar el Govern de la Generalitat a excloure la participació de persones, equips, seleccions o entitats marroquines, pel que s'ha explicat del Sàhara o perquè el Marroc directament ha reivindicat la sobirania de Ceuta, Melilla i de Canàries, ministres marroquins ho han fet, amenaçant directament la nostra integritat territorial. O, com ja s'ha explicat, seleccions iranianes o jugadors, persones iranianes. Per què en alguns sí i en altres els semblaria racisme? Perquè precisament racisme, xenofòbia, islamofòbia és el que han fet servir vostès quan persones van dir Espanya cristiana i no musulmana, quan és evident que Espanya és cristiana i no és musulmana. Llavors, per què això és racisme?

O que es digués boti, boti, musulmà el qui no voti. Escolti'm, si és musulmà doncs no boti, no?, ho podrien haver dit, i ningú se li acudiria fer-li res a la persona que és musulmana. En canvi, quan vostès cridaven boti, boti, boti, espanyol el qui no boti, el que no botava sí que patia les conseqüències. I sí que hi havia pedres, i sí que hi havia agressions. Ah, no, aquestes les vam patir i en aquest sentit no els hem sentit dir res.

Doncs, no sé, jo crec que les seves contradiccions són més que evidents i des de VOX no votarem a favor d'aquesta proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Hola, moltes gràcies. Debatem les dues propostes conjuntament. És veritat que el context actual no és exactament el mateix, ja ho han comentat, que quan es va formular la iniciativa. L'informe de posicionament assenyala que en l'àmbit ciclista internacional ja s'han produït moviments. Nosaltres votarem favorablement, de la primera, els quatre primers punts des d'una voluntat de reafirmar uns principis i d'acompanyar una línia de treball institucional que ja s'ha anat movent en aquesta direcció. Respecte al punt cinquè ens abstindrem, però no perquè no els compartim, evidentment. Pensem que el Parlament ja disposa de mecanismes de control, de

seguiment, del compliment de les resolucions i, per tant, considerem que en aquest cas no és imprescindible afegir un nou instrument específic.

Respecte a la segona, votarem favorablement aquesta proposta, en coherència també a tots els aspectes que s'han anat comentant. I tot i que a mi no em fa fàstic el passaport que porto, sí que comparteixo algunes de les coses que ha comentat el company diputat de Junts, perquè s'han dit molts països que incompleixen la seva normativa internacional, etcètera, potser ens hem deixat un, que jo sí que el tenia apuntat, no sé si deixo la pregunta a l'aire, si també hauríem de sancionar o no permetre els Estats Units, que són els principals... *(El diputatriu.)* el principal país que indueix a moltes d'aquestes coses que estan passant, lamentablement, a la nostra terra, a la nostra estimada terra.

Per tant, jo, si podem votar a favor separatament els punts aquests, d'acord?

Moltes gràcies.

El president

A banda del punt 5, anava a preguntar, a banda del punt 5 de la primera que han demanat, hi ha alguna petició més?

Montse Ortiz i Martí

Sí, nosaltres demanàriem la votació separada del punt 4 d'aquesta proposta, la primera proposta, i la votació separada del punt 3, també de la proposta segona, del punt número 5, vaja.

El president

Els poden votar junts?

Montse Ortiz i Martí

Sí, de la proposta 5, l'1 i el 2, conjunt i el 3, per separat. I de la proposta número 4, l'1, el 2, el 3 i el 5 junts, i el 4, separat.

El president

Votem ara del punt 4 de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la participació d'equips israelians al Tour de França, els punts números 1, 2 i 3.

Vots a favor d'aquests punts?

Esquerra Republicana, Comuns i Socialistes i Units per Avançar, que són 8.

Vots en contra?

La resta de grups.

Vuit a favor, 6 en contra. Per tant, no queda..., (*Veus de fons.*), 7 en contra, correcte, sí, perdona, no et comptava.

I no hi ha abstencions?

I queden aprovats, exacte, 8 a favor, 7 en contra, queden aprovats aquests tres punts.

El punt número 4 d'aquesta moció.

Vots a favor?

Junts, Comuns, Socialistes i Units per Avançar i Esquerra Republicana.

Vots en contra?

Partit Popular i VOX.

Aquest queda aprovat per 12 vots a favor i 3 en contra.

El punt número 5.

Vots a favor del punt?

Comuns i Esquerra Republicana.

Vots en contra?

Junts, Partit Popular i VOX.

I abstenció?

De Grup Socialistes i Units per Avançar.

Per tant, queda rebutjat per 3 vots a favor, 7 en contra i 5 abstencions.

I de la següent, ara passem ara a votar el punt número 5, que és la proposta de resolució sobre l'exclusió de l'Estat d'Israel en esdeveniments esportius. Aquí es podrien votar..., el 3 és el que ha de quedar fora.

Molt bé. Votem els punts números 1 i 2.

Vots a favor?

Junts, Comuns, Esquerra Republicana i Socialistes i Units per Avançar.

Vots en contra?

Fitxer 7

VOX i Partit Popular.

Per tant, s'aproven aquests dos punts amb 12 vots a favor i 3 en contra.

I votem el punt número 3.

Vots a favor?

Esquerra Republicana, Socialistes i Units per Avançar i Comuns.

Vots en contra?

De Junts, Partit Popular i VOX.

Queda aprovat per 8 vots a favor i 7 en contra.

Proposta de resolució sobre el garantiment del model esportiu català

250-00876/15

Seguim amb l'ordre del dia i l'últim punt d'avui és la proposta de resolució sobre el garantiment del model esportiu català, que presenta el Grup Parlamentari de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. El model esportiu català és un model d'èxit, i ho és perquè neix de la societat civil catalana. És un model basat en el voluntariat, sense ànim de lucre i arrelat al territori, construït des del club, les federacions, els consells esportius i també des de l'àmbit universitari. Però aquest model d'èxit que ha sostingut l'esport del nostre país durant molts anys, avui està en crisi. I està en crisi no pel model en si, sinó perquè els problemes ja no són puntuals, són estructurals. Està en crisi per un infrafinçament cronificat, fa anys que el sector rep menys del que li correspon,

però tampoc hi ha un programa estable de subvencions que no permet cap planificació.

Hi ha endarreriments en els pagaments que han posat consells i federacions al límit, i això ho hem escoltat en aquesta comissió moltes vegades. I està en crisi per un dèficit d'infraestructures. El pla de xocs que han presentat el Govern és insuficient. Ha d'incloure tots els equipaments i cal preveure nous equipaments esportius. I està en crisi per una burocràcia excessiva, que ofega les entitats i arrossega les persones que hi ha darrere. Tràmits lents, complexos, feixucs, que recauen sobre gent voluntària que sosté el sistema esportiu del nostre país.

I davant d'això tenim un Departament d'Esports que podia haver estat una gran oportunitat, un punt d'inflexió per millorar el model esportiu català. Però en canvi, a dia d'avui seguim tenint un departament sense múscul, i les entitats i el sector esportiu no han notat cap millora i cap acompanyament institucional. I ho hem vist aquest mateix matí, aquesta mateixa tarda, a la Federació de Korfball. Al contrari, doncs, cada cop a les entitats els costa més trobar voluntaris, lideratges, persones disposades a assumir responsabilitats o fins i tot professionals que es facin càrrec dels equips de base.

I sense recursos hi ha una alta càrrega burocràtica, tot es fa més difícil. I davant les crisis cal escoltar i cal actuar, i per això avui hem presentat aquesta proposta, que es defineix amb quatre punts. Primer, finançament. Un programa de subvencions estable acordat amb el sector, i un objectiu clar, arribar a l'u per cent del pressupost de la Generalitat. Segon, infraestructures. Més inversió i més planificació. Arreglar el que tenim, sí, però també construir el que fa falta. Tercer, simplificació. Cal una finestreta única. Menys burocràcia i més facilitats per qui fa possible l'esport al nostre país. I quart, la dignificació del sector. Menys precarietat laboral i més professionalització.

Aquest estat ha de seguir sent un model d'èxit. Un model que hem construït els catalans. I perquè continuï sent-hi, cal suport institucional i voluntat política. Defensar-lo és una responsabilitat i hauria de ser una prioritat de país. Per fer-ho, cal actuar i cal compromís ferm amb el model esportiu català, que tant d'èxit ens està donant, però que ara més que mai necessita el nostre retorn.

Per tot això, demanem el suport de tots els grups en aquesta proposta de resolució.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Viñas i Xifra

Gràcies, president. Des d'Esquerra Republicana volem començar reconeixent una idea que compartim amb la proposta. El model esportiu català és un èxit col·lectiu. Ho és perquè neix del país, del voluntariat, de l'associacionisme i d'una xarxa de clubs que són molt més que espais de pràctica esportiva. Són espais d'inclusió, d'educació i de construcció de comunitat, construcció de barris. I precisament per això, perquè és un model arrelat i valuós, no ens podem permetre ni l'autocomplaença ni els diagnòstics superficials. És cert que el sector viu tensions importants, infrafinançament, dèficits en instal·lacions i una burocràcia massa feixuga, però també és cert que moltes de les propostes que avui es presenten arriben tard o bé simplifiquen una realitat que és complexa.

Esquerra Republicana defensem tres idees claus. Primer, més recursos, sí, evidentment, però millor orientats i amb una mirada d'equitat. No es tracta només de fixar un percentatge de l'u per cent, sinó de garantir que els recursos arribin realment a qui més els necessita, creiem nosaltres que l'esport de base, el món local, els barris amb menys oportunitats i les entitats que treballen amb infants, joves i col·lectius vulnerables. L'esport, creiem, ha de ser un dret, no un privilegi.

Segona idea, menys burocràcia però amb garanties. Compartim la necessitat de simplificar tràmits, però una finestra única no pot ser només un anunci, ha d'anar acompanyada de digitalització real, de suport tècnic als clubs petits i de confiança en el teixit associatiu. Simplificar no vol dir desregular, vol dir fer-ho millor.

I tercera idea, dignificació del sector i mirada de país. Parlar de precarietat laboral no pot quedar en una declaració d'intencions, calen mesures concretes per professionalitzar el sector, reconèixer els treballadors i garantir condicions dignes, i alhora, cal entendre que el model esportiu català també és una eina de protecció nacional, de salut pública i de cohesió social.

Per això, des que és republicana creiem que aquesta proposta apunta en la bona direcció, en alguns aspectes, però necessita més ambició, més concreció i, sobretot, més coherència amb les polítiques públiques que s'estan desplegant. El futur del model esportiu català no es garanteix només amb declaracions ni amb percentatges fixos, es garanteix amb compromís sostingut, amb recursos ben gestionats i amb una aliança real entre institucions i teixit esportiu. Si volem preservar aquest model, no n'hi ha prou amb defensar-lo, cal transformar-lo per fer-lo més just i més accessible i més fort.

Per tot això votarem a favor de la proposta.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Partit Popular...

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari volem expressar el nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució presentada per Junts, perquè parteix d'un diagnòstic que entenem que és encertat, és que el model esportiu català, basat en el teixit associatiu i sense ànim de lucre, és un actiu fonamental i avui es troba, malauradament, en una situació límit. I parlem d'un model que no només serveix per la formació d'esportistes, sinó també per la formació de persones. I és que és un model que arriba, en molts casos, allà on l'Administració no és capaç d'arribar, als barris, als pobles i a les famílies. Clubs petits, voluntaris, entrenadors i directives que sostenen moltes vegades, amb enormes dificultats, una tasca social que és imprescindible. I, per això, creiem que és més necessari que mai actuar.

Compartim plenament la preocupació pel dèficit de finançament. No és acceptable que el sector esportiu continuï una vegada més infrafinançat, ni que les entitats hagin de viure amb la incertesa constant pels retards en subvencions o per la manca d'estabilitat en els ajuts. Si realment creiem en l'esport com a eina de cohesió, de salut i d'igualtat, això s'hauria de veure reflectit en els pressupostos. També coincidim en la necessitat d'invertir en infraestructures i en instal·lacions arreu del territori que cauen a trossos i que necessiten reparacions de manera urgent.

Especialment també ens preocupa la qüestió burocràtica, i és que massa sovint les entitats esportives ens diuen com es troben atrapades en una selva administrativa que dificulta encara més la seva gestió i que, evidentment, també desincentiva el voluntariat.

I per últim, també hem de parlar de la precarietat del sector. No podem sostenir un sistema que depèn excessivament de la bona voluntat i cal orientar el sector esportiu cap a la professionalització sense perdre tampoc l'essència associativa que el fa únic.

I per tant, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, perquè entenem que és necessària, que és important reforçar el nostre model esportiu i donar resposta a les necessitats que són urgents.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. És el torn del Grup Parlamentari de VOX.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, moltes gràcies. I molt breument, perquè al final estem d'acord amb la diagnosi que se fa i les receptes que es plantegen, però sí que hauríem de fer una petita puntualització. Reconeix que el model esportiu català és un èxit? Sí, és un èxit malgrat tots els governs que s'han patit, perquè aquesta situació que descriuen molt bé, molt encertadament a la proposta, no és pas massa diferent de la que es vivia quan Junts estaven al Govern, o quan Esquerra Republicana, que també votarà a favor, estaven al Govern o com ara estan, donant-hi suport.

Que s'aprovi aquesta resolució, sí, estic segur que s'aprovarà, nosaltres hi contribuïrem. Ara demanaré la votació separada, però majoritàriament hi votarem a favor. Ara bé, això s'ha de traduir en resultats reals i com hem pogut sentir avui mateix amb la compareixença doncs veiem que aquests resultats reals encara no estan arribant i ja portem un parell d'anys de legislatura, un parell d'anys amb conselleria pròpia. No serem un obstacle, votarem a favor de tots els punts i aprofito, senyor president, per demanar la votació separada del punt 1 i del punt 3.

I de la resta, doncs, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, president. Avui parlem del model esportiu català, un model que funciona, que és orgull de país i que és fruit del compromís de milers de persones que hi dediquen hores, esforç i passió. I en això coincideix plenament amb el punt 1 de la proposta i per això hi votarem a favor.

Ara bé, també hem de ser seriosos i en el punt 2 se'ns demana constatar que el sector està en crisi per infrafinançament i desprotecció jurídica. I el sector sap que el nou Departament d'Esports, la Conselleria ja, està treballant per revertir aquesta situació des del primer dia que, a més a més, ve de lluny i que es va agreujar especialment durant les retallades de governs anteriors, que ara no cal entrar-hi. Per tant, no acceptem diagnòstics que ignoren la feina feta i que busquen capitalitzar políticament problemes que van generar altres governs, com ja he comentat.

Pel que fa al punt 3, que reclama destinar l'u per cent al pressupost a l'esport, hi estem d'acord, és una aspiració compartida i una línia de treball que ja s'està impulsant i hi votarem favorablement. Referent als punts 4 i 5 ens abstindrem, no perquè no compartim en el fons, sinó perquè aquest Govern, com acabem de comentar, ja ha millorat les subvencions i està aplicant un pla de xoc d'infraestructures. I sobre el punt 6, també ens hi abstindrem. La finestra única que es proposa respon a interessos sectorials molt concrets i, a dia d'avui, no és una de les prioritats estratègiques de la Conselleria, tot i que no es desestima que més endavant puguem parlar-ne. I, finalment, al punt 7 hi votarem també a favor. Millorar les condicions laborals i combatre la precarietat del sector sempre és una prioritat inequívoca.

Però, per acabar, voldria fer una reflexió de fons. En aquesta proposta de resolució d'avui analitzem el model esportiu català i a l'última Comissió d'Esports vam analitzar una altra, que era sobre el català i l'esport, que també varen presentar des de Junts

i on utilitzaven el mateix esquema d'avui. Un diagnòstic força alarmista, de crisi permanent i, alhora, també la idea que el Govern no hi és. I és legítim, però al nostre entendre no reflecteix ni la realitat del sector, ni la feina que s'està fent, ja que l'esport català no necessita de relats de col·lapse, necessita d'estabilitat, necessita de planificació i, sobretot, necessita de pressupostos.

I, sincerament, pel país seria molt més positiu comptar amb un Junts que sumés, que construís i no amb un Junts que està instal·lat permanent en el catastrofisme i que no ajuda, ni al sector, ni al país. I que, a més a més, el sector haurien de saber que és plenament coneixedor d'on venim i, sobretot, del per què, com també és coneixedor de la feina que s'està fent des del primer dia en el departament.

I entenem que l'esport català mereix ser tractat amb seriositat i amb una mirada més àmplia de país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. A veure, alguna qüestió pel grup que presenta la proposta? Els punts 4 i 5 que posa primer trimestre de 2026 i o el cinquè primer semestre de l'any 2026 entenc que fem una esmena?

Montse Ortiz i Martí

Sí, exacte, una correcció temporal. A la que parlem del trimestre passaríem al quart trimestre, perquè sinó, és veritat que queda molt diluïda en el temps. I el següent punt al segon semestre.

Gràcies.

El president

Molt bé, doncs si per assentiment podem aprovar que es faci aquesta modificació, el punt quart seria «pactar durant el quart trimestre del 2026», i el punt número 5 seria: «durant el segon semestre de l'any 2026» Estem d'acord, per assentiment?
(Pausa.)

Doncs aprovem que això és el que votarem.

Ara passem a votar en primer lloc el punt primer, l'1 i 3, perdona, conjuntament, eh?
Doncs votem els punts números 1 i 3.

Vots a favor de la proposta?

Junts, Partit Popular, Esquerra Republicana, Grup Socialista, Comuns.

Vots en contra?

Abstenció?

Abstenció de VOX.

Per tant, queda aprovat el punt per 14 vots a favor i 1 en contra.

El punt número 2.

Vots a favor?

VOX, Partit Popular, Junts, Comuns i Esquerra Republicana.

Abstenció? No, vot en contra?

De Grup Socialista i Units per Avançar.

Queda aprovat amb 10 vots a favor i 5 en contra.

Votem ara els punts números 4, 5 i 6.

Vots a favor?

(*Veus de fons.*), 4, 5 i 6, vots a favor?

Junts, VOX, Partit Popular, Esquerra Republicana i Comuns.

I abstenció?

Del Partit dels Grup Socialista i Units per Avançar.

Per tant, queda aprovat amb 10 vots a favor i 5 abstencions.

I ens queda el punt número 7.

Vots a favor del punt?

Aquest s'aprova per unanimitat de tots els presents.

Per tant, també queda aprovat.

No havent-hi més assumptes a tractar, suspenem la sessió.

I cal que ens quedem un momentet, si us podeu quedar un momentet els portaveus i comentem la següent convocatòria...

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT